

Resumen

La presente tesis doctoral sondea las intersecciones entre prácticas de creación colaborativa y arte relacionado con la ecología en los últimos veinticinco años. La investigación se desarrolla en el contexto de la actual situación de crisis ecológica y social y explora el papel de las prácticas artísticas estudiadas en la reconsideración del paradigma civilizatorio neoliberal, así como de los conceptos modernos de autonomía del arte y autoría. A partir de una metodología interdisciplinar, se propone una tentativa de acotación para definir un enfoque ecosocial en la producción artística contemporánea identificando además algunos aspectos caracterizadores del mismo. Se presentan cuatro estudios de caso para evaluar de qué manera las prácticas artísticas de enfoque ecosocial pueden contribuir a producir otros saberes, modos de sociabilidad, prácticas y sensibilidades encaminadas a la construcción de modelos culturales social y ambientalmente comprometidos.

Abstract

This thesis explores the intersections between collaborative practices and ecology-related art in the last twenty-five years. The research develops in the context of the current ecological and social crisis and examines the role of the described artistic practices in the reconsideration of the neoliberal paradigm, as well as of the modern concepts of art autonomy and authorship. Adopting an interdisciplinary methodology, we attempt to define an ecosocial approach in contemporary art production and to identify some of its key characteristics. Four case studies are presented to evaluate how art practices based on an ecosocial approach can contribute to generate knowledge, modes of sociability and sensibilities for the construction of socially and environmentally engaged cultural models.

Resum

La present tesi doctoral sondeja les interseccions entre pràctiques de creació col·laborativa i art relacionat amb l'ecologia en els últims vint-i-cinc anys. La investigació es desenvolupa en el context de l'actual situació de crisi ecològica i social i explora el paper de les pràctiques artístiques estudiades en la reconsideració del paradigma civilitzatori neoliberal, així com dels conceptes moderns d'autonomia de l'art i autoria. A partir d'una metodologia interdisciplinària, es proposa una temptativa d'acotació per a definir un enfocament ecosocial en la producció artística contemporània identificant a més alguns aspectes caracteritzadors d'aquest. Es presenten quatre estudis de cas per a avaluar de quina manera les pràctiques artístiques d'enfocament ecosocial poden contribuir a produir altres sabers, formes de sociabilitat, pràctiques i sensibilitats encaminades a la construcció de models culturals social i ambientalment compromesos.